

ΕΠΙ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΤΙΝΩΝ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

νπό

Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ*

Μετέχων συνεργείου τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἐρευνῶν τοῦ "Υπεδάφους διὰ τὴν κοιτασματολογικὴν ἀναγνώρισιν τῆς Νήσου Σαμοθράκης κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1951, ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν ὅπως μελετήσω λεπτομερῶς καὶ τὴν στρωματογραφίαν ἐνίων σχηματισμῶν τῆς νήσου, καὶ συλλέξω ὑλικὸν διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ἐν αὐτοῖς ἐγκλειομένης μικροπανίδος. Τὰ πορίσματα τῆς ἐν λόγῳ ἐργασίας ἔπονται τῆς κατωτέρῳ εἰσαγωγῆς.

"Η Γεωλογικὴ κατασκευὴ τῆς Σαμοθράκης μᾶς εἶναι γνωστὴ κυρίως ἐκ τῶν ἐρευνῶν τοῦ R. HÖRNES (7) καὶ ἐκ μικρῶν, ἐπὶ μέρους, ἐργασιῶν τῶν D. JARANOFF (8) καὶ Γ. ΑΡΩΝΗ (1).

Κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐρευνητὰς τὸ ὑπόβαθρον τῆς νήσου συνιστοῦν φυλλῖται (ἀργιλ. σχιστόλιθοι τοῦ HÖRNES) διασχιζόμενοι ὑπὸ βασικῶν καὶ ὑπερβασικῶν πετρωμάτων (βασικοὶ ἀνδεσῖται, διαβασι, γάζβροι καὶ βασάλται).

"Ἐπὶ τῶν μετ' ἀσβεστολιθικῶν ἐνστρώσεων φυλλῖτῶν καὶ τῶν βασικῶν καὶ ὑπερβασικῶν ἐκρήξεων, ἐπέδρασαν νεώτεραι, γρανιτικαὶ ἐκρήξεις, διὰ τῆς δράσεως τῶν ὅποίων ἐσχηματίσθησαν, ὡς προϊόντα μεταμορφώσεως ἐξ ἐπαφῆς, ἀμφιβολιτικοὶ σχιστόλιθοι καὶ γρανατίται.

"Ἐπὶ τοῦ κρυσταλλοσχιστώδους ὑποβάθρου τῆς νήσου τοῦ ὅποιου ἡ ἥλικία δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστή, ἐν πάσει περιπτώσει ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι δὲν πρόπει νὰ εἶναι παλαιοτέρα τοῦ Τριαδικοῦ, ἀναπτύσσονται ἐν ἀσυμφωνίᾳ οἱ Τριτογενεῖς μὲ νουμμουλίτας, τεφροὶ καὶ ἀνευ στρωμάτων ἀσβεστόλιθοι οἱ ὅποιοι ὑπὸ τοῦ HÖRNES ἀναφέρονται νᾶς ἡωκαινικοί.

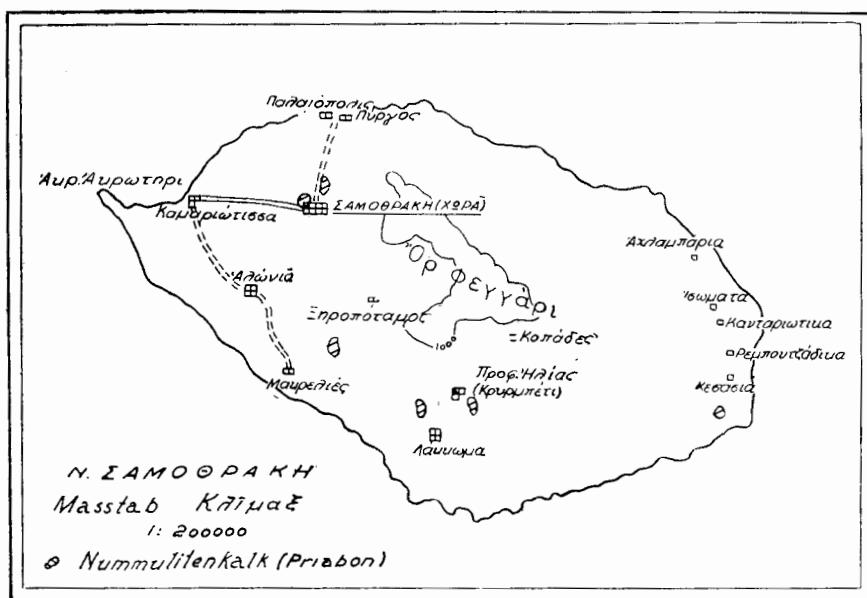
"Υπὲρ τοὺς ἀσβεστολιθικὸν ὑφάλους μὲ διαφορὰν κλίσεως ἀκολουθοῦν ἐναλλασσόμενα στρώματα ἐξ ἀργιλ. σχιστολ., ψαμμιτῶν, κροκαλοπαγῶν, ἀσβεστολ. ἐνστρώσεων καθὼς ἐπίσης καὶ ἀνδεσιτικῶν τόφφων καὶ καλυμμάτων ἀνδεσιτικῆς λάβας. Ἐν συνεχείᾳ ἀναπτύσσονται οἱ τεταρτογενεῖς σχηματισμοί.

Σχοπὸς τῆς παρούσης ἀνακοινώσεως εἴναι δικαιοδότης τῆς ἐπαρχιοῦς ἥλικίας τῶν ὑφαλομόρφων ἀσβεστολίθων καὶ ἐν μέρει καὶ τῶν ὑποκειμένων καὶ ὑπερκειμένων αὐτῶν σχηματισμῶν.

* CHRISTODOULOU G. Über das Alter einiger Formationen von Samothraki. Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

Κατ' ἀρχὴν δὲ ἡ ωκαινικὸς ἀσβεστόλιθος τοῦ δποίου τὴν ἐπακριβῆ ήτικίαν θὰ καθορίσωμεν περαιτέρω δὲν ἀπαντᾷ μόνον, ὃς δὲ HÖRNES ἀναφέρει εἰς τὴν παρὰ τὴν Χώραν περιοχήν, ἀλλὰ ἐπίσης εἰς τὰς ἀκολούθους θέσεις (βλέπε χάρτην).

- 1) Παρὰ τὴν θέσιν Λευκοπέτραια ΒΑ τοῦ οἰκισμοῦ Μακρολιές καὶ ἐπὶ τῆς ἡμιονικῆς ὁδοῦ ποὺ ἄγει ἀπὸ Χώρας εἰς χωρίον Λάκκωμα.
 - 2) ΒΔ τοῦ χωρίου Λάκκωμα.
 - 3) Παρὰ τὸ χωρίον Πρ. Ἡλίας.



- 4) Παρὰ τὴν θέσιν Κατσιβέλα (Κῆπος) εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς γῆσσον.

Είς κατασκευασθείσας λεπτάς τομάς ἀσβεστολίθων, προερχομένων ἐκ τῶν ἀνωτέρω θέσεων ἡδυνήθην νὰ προσδιορίσω τ' ἀκόλουθα εἰδη τρηματοφόρων :

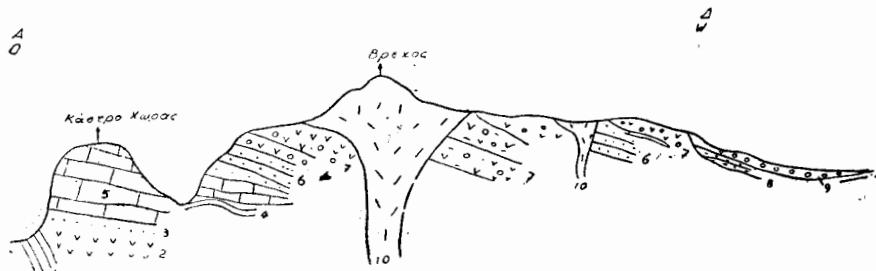
- 1) *Asterigerina rotula* KAUFMANN
 - 2) *Eorupertia cristata* GÜMBEL
 - 3) *Schlosserina* sp.
 - 4) *Fabiana* sp.
 - 5) *Heterostegina helvetica* KAUFMANN
 - 6) *Nummulites fabiani* PREVER
 - 7) *Nummulites* sp.
 - 8) *Gypsina globulus* REUSS

- 9) *Discocyclina sella* D'ARCH.
- 10) " *varians* KAUFMANN
- 11) *Asterocyclina* sp.
- 12) *Aktinocyclina* sp.
- 13) *Operculina* sp.
- 14) *Textularia* sp.
- 15) *Pyrgo* sp.
- 16) *Triloculina* sp.
- 17) Τὸ φῦκος *Lithothamnium* sp.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω μορφῶν, ἐξ ὧν αἱ τέσσαρες πρῶται διὰ πρώτην φορὰν ἀπαντῶνται ἐν Ἑλλάδι, καθορίζεται ἐπακριβῶς καὶ μετὰ πάσης βεβαιότητος ἡ ἡλικία τῶν ὑφαλομόρφων ἀσβεστολίθων. Κατατάσσονται δηλ. οὗτοι εἰς τὸ κατ. Πριαμπόνιον, τὸ ἀνώτατον δηλαδὴ Ἡώκαινον.

Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι οἱ ἀσβεστόλιθοι τοῦ πριαμπονίου ἐπίκεινται ἀσυμφώνως, μετὰ ἡ ἄνευ παρεμβολῆς λατυποχροκαλοπαγῶν, τῶν φυλλιτῶν (βλέπε τομήν).

Εἰς τὴν παρὰ τὴν Χώραν μάλιστα ἐμφάνισιν τῶν ὑφαλομόρφων ἀσβεστολίθων φαίνονται ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν ἀργιλ. σχιστολ. σαφῶς ἔχνη τῆς θαλασσίας ἐπικλύσεως καὶ διατηροῦνται τὰ ἔχνη τοῦ κυματισμοῦ τῆς θαλάσσης.



ΣΧΗΜΑΤΙΚΗ ΤΟΜΗ — SCHEMATISCHE GEOL. PROFIL

- | | |
|---|---------------------------------------|
| 1. Φυλλίτης. Phyllit. | 6. Ἀργ. σχιστόλιθος καὶ ψαμμίτ. xlpt. |
| 2. Διαβάσης. Diabas. | Schiefer und Sandstein u. s. w. |
| 3. Λατυποχροκαλοπαγὲς. Breccia und Konglomerat. | 7. Τόφφοι. Tuff. |
| 4. Ἀργιλ. σχιστόλιθος. τον Schiefer. | 8. Νεογενῆ. Neogen. |
| 5. Ἀσβεστολ. τοῦ Πριαμπονίου. Nummulitenkalk Priabon. | 9. Διλ. ἀναβαθμῖς. Diluv. Abl. |
| | 10. Τραχείτης. Trachyt. |

Εἰς κατασκευασθείσας λεπτὰς τομὰς ἐκ τῶν ἐν λόγῳ, ὑποκειμένων τῶν ἀσβεστολίθων ἀργιλλικῶν σχιστολίθων, ἥδυνήθην νὰ προσδιορίσω τὰ ἀκόλουθα γένη τρηματοφόρων.

- Globigerina* sp.
Epistomina »
Nodosaria »
Robulus »

Παρ' ὅλον ὅτι αἱ ἀνωτέρῳ μορφαι δὲν θεωροῦνται χαρακτηριστικαί, ἐν τούτοις δυνάμεθα νὰ εἴμεθα κατηγορηματικοί, ὅσον ἀφορᾶ τὴν σχετικὴν αὐτῶν ἡλικίαν, δηλαδὴ ὅτι ἀποκλείεται νὰ εἴναι παλαιοτέρα τοῦ Δανίου καὶ ἐπειδὴ ὑπόκεινται σαφῶς τῶν Πριαμπονίων ἀσβεστολίθων, οἱ ἐν λόγῳ ἀργιλ. σχιστόλιθοι πρέπει ν' ἀνήκουν στὸ παλαιογενές.

Τ' ἀνωτέρῳ ἔχονται εἰς ἀντίφασιν μὲ δσα ἐλέχθησαν προηγουμένως, ὅτι δηλαδὴ οἱ Πριαμπόνιοι ἀσβεστόλιθοι, ὑπόκεινται τοῦ μεταμορφωμένου ἑποβάθμου τῆς νήσου. Προφανῶς πρόκειται περὶ δύο ἀργιλ. σχιστολ. ἐνὸς ἀνήκοντος ἀναμφισβητήτως εἰς τὸ μεταμορφωμένον σύστημα καὶ ἐτέρου ἀμεταμορφώτου κατὰ πολὺ νεωτέρουν, ὡς ἡδη ἐλέχθη.

Σειρὰ κατασκευασθείσῶν λεπτῶν τομῶν ἐκ τοῦ πρώτου δὲν ἀπέδωσε οὐδὲ ἵχνος ἀπολιθώματος, οὐδὲ ἦττον ὅμως εἰς ἀσβεστολίθους οἱ δποῖοι ενδίσκονται ὑπὸ μορφὴν φακῶν ἐντὸς αὐτοῦ, ἀνεῦρον τομὰς γαστεροπόδων ἀνηκόντων, μετ' ἄκρας ἐπιφυλάξεως, εἰς τὸ γένος *Natica*, πάντως ὅμως δὲν φαίνεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ δρια τοῦ Μεσοζωϊκοῦ.

Ἐν ὁρχῇ τῆς παρούσης εἴπομεν ὅτι ἐπὶ τῶν ὑφαλομόρφων ἀσβεστολίθων τοῦ Πριαμπονίου ἀναπτύσσονται μὲ διαφορὰν κλίσεως ἐναλλασσόμενα στρώματα ἐξ ἀργιλ. σχιστολίθων, ψαμμιτῶν, ἀσβεστολιθικῶν ἐνστρώσεων καθὼς ἐπίσης ἀνδεσιτικῶν τόφφων. Εἰς κατασκευασθείσας τομὰς ἐκ τῶν ἀνωτέρῳ ἀσβεστολιθικῶν ἐνστρώσεων, ἀνεύρομεν μόνον τὸ φῦκος *Lithothamnium* καὶ πολυαρίθμους τομὰς Νουμμουλιτῶν μικροῦ μεγέθους ἀνηκόντων, μετ' ἐπιφυλάξεως, εἰς τὸ εἶδος *Nummulites fichteli* MICHELOTTI, μορφῶν πάντως τοῦ δλιγοκαίνου.

Συμπεράσματα.

1) Οἱ ὑφαλόμορφοι, τεφροὶ καὶ ἀνευ στρώσεως ἀσβεστόλιθοι τῆς Σαμοθράκης ἀνήκουν στὸ κατ. Πριαμπόνιον.

2) Ἡ παρατηρουμένη ἀσυμφωνία μεταξὺ τῶν ἀργιλλικῶν σχιστολίθων τῶν ὑποκειμένων τῶν Πριαμπονίων ἀσβεστολίθων καὶ αὐτῶν τούτων, ἃν δὲν ὀφείλεται εἰς ἄλλους λόγους (πλαστικότης ἀργιλ. σχιστολίθων) δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τεκτονικὰς κινήσεις αἱ δποῖαι ἐλαβον χώραν πρὸ τῆς ἐναποθέσεως τῶν ἀνωτέρῳ ἀσβεστολίθων.

3) Ἐπίσης ἡ παρατηρουμένη ἀσυμφωνία μεταξὺ τῶν ὑφαλομόρφων ἀσβεστολίθων καὶ τῶν ἐπικειμένων σχηματισμῶν δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς ἐκδήλωσιν τεκτονικῆς κινήσεως ἡ δποία ἐλαβεν χώραν μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὑφαλομόρφων ἀσβεστολίθων.

ZUSAMMENFASSUNG

In Dünnschliffen hergestellt aus Kalkproben, welche in verschiedenen Lokalitäten der Insel entnommen wurden (s. Karte), konnte ich folgende Arten von Foraminiferen bestimmen.

1. *Asterigerina rotula* KAUFMANN
2. *Eorupertia cristata* GÜMBEL
3. *Schlosserina* sp.
4. *Fabiana* sp.
5. *Heterostegina helvetica* KAUFMANN
6. *Nummulites fabiani* PREVER
» sp.
8. *Gypsinia globulus* REUSS
9. *Discocyclina sella d'ARCH*
10. » *varians* KAUFMANN
11. *Asterocyclus* sp.
12. *Aktinocyclus* sp.
13. *Operculina*
14. *Textularia* sp.
15. *Pyrgo* sp.
16. *Triloculina* sp.
17. De Algae *Lithothamnium* sp.

Auf Grund obiger Arten, deren die 4 ersten zum ersten mal in Griechenland festgestellt werden, sind die in Frage kommenden Kalke dem Priabon zuzuschreiben.

Diese Kalke von Priabonischen Alter, wie schon bestimmt werden, diskordant durch Tonschiefer Unterlagert und ebenso diskordant durch wechselnde Schichten aus Tonschiefern, Sandsteinen, Konglomeraten u. s. w. überlagert. In den Tonschiefern, welche den Kalken unterlagen konnte ich folgende Arten von Foraminiferen bestimmen.

- Globigerina* sp.
- Epistomina* sp.
- Nodosaria* sp.
- Robulus* sp.

In den die Kalke von Priabon überlagernden Sandsteinen habe ich die Art *Nummulites cf. fichteli* MICHELOTTI und allgemein Formen von Oligozän sowie die Algae *Lithothamnium* bestimmen können.



1) *Schlosserina* sp.
2) *Europertia cristata* GÜMBEL
3) *Discocyclina* sp.
($\times 10$)



1) *Gypsina globulus* REUSS
2) *Heterostegina helvetica* KAUFMANN
3) *Nummulites fabiani* PREVER
($\times 10$)



1) *Discocyclina sella* D'ARCH

2) *Asterocyclus* sp.

($\times 10$)



1) *Discocyclina* sp.

($\times 10$)

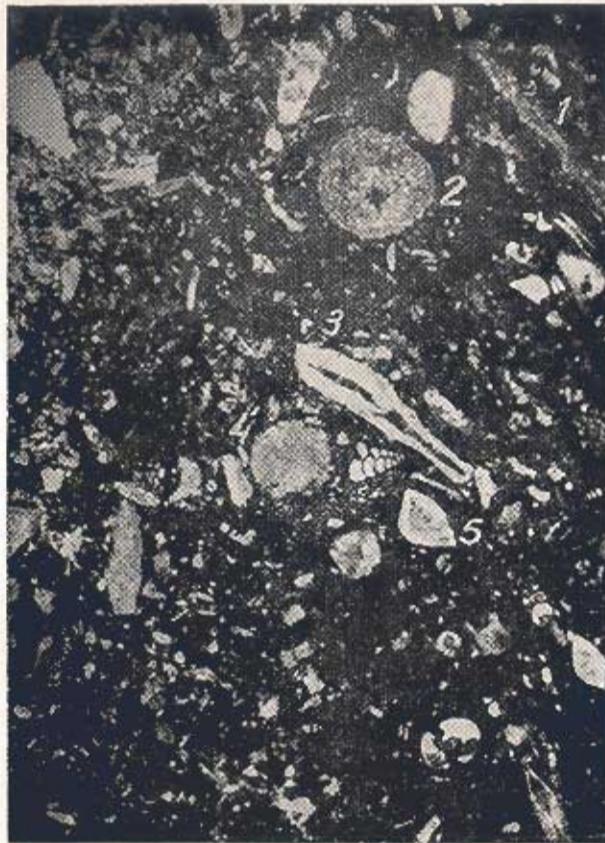
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.



1) *Fabiana* sp.
2) *Discocyclina* sp.
3) *Schlosserina* sp.
($\times 10$)



1) *Discocyclina sella* D'ARCIH.
2) *Nummulites* sp.
3) *Heterostegina* sp.
4) *Aktinocyclus* sp.
5) *Fabiana* sp.
6) *Asterogerina rotula* KAUFMANN
7) *Discocyclina* sp.
8) *Gypsa* sp.
($\times 10$)



1) *Asterocydina* sp.
2) *Fabiana* sp.
3) *Heterostegina* sp.
4) *Gypsina globulus* REUSS
5) *Asterigerina rotula* KAUFMANN
($\times 10$)



1) *Eorupertia cristata* GÜMBEL
2) *Discocyclina* sp.
3) *Heterostegina* sp.
4) *Aplona* sp.
5) *Heterostegina helvetica* KAUFMANN
($\times 10$)

Folgerungen

- 1) Die grauen Klippkalken von Samothraki gehören den Priabon an.
- 2) Die beobachtete Diskordanz zwischen Tonschiefern und Kalken, wenn nicht durch andere Ursachen (Plastizität der Schiefern) bedingt, kann auf tektonische Bewegungen zurückgeführt werden, welche von der Bildung der Kalke von Priabon stattgefunden haben
- 3) Ebenso kann die beobachtete Diskordanz zwischen den klippkal-ken und den überliegenden Formationen tektonischer Bewegung zugeschieben werden, welche nach der Bildung der klippkalken Stattfand.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΑΡΩΝΗ Γ. —"Εκθεσις περὶ τῶν θειούχων μεταλλευμάτων τῆς νήσου Σαμοθράκης. "Εκθεσις Ι.Γ.Ε.Υ. 1951.
2. GRIMSDALE T. —Cretaceous and tertiary Foraminifera from the middle east. *Bul. of the British Museum. Natural history* I. No 8, London, 1952.
3. GÜMBEL C. —Beiträge zur Foraminiferen fauna Nordalpinen eocän gebilde. München, 1868.
- 4 HAGN H. —Some Eocene Foraminifera from Bavarian Alps and Adjacent Areas. *Contributions from the Cushman Foundation for Foram. Res.* Vol V. part I. p. 14—21, 1954.
5. > —Zur Kenntnis alpiner Eozän—Foraminiferen III. *Eorupertia cristata. Paläontol. Zeitschr.* 29, Nr 1/2, S. 46—73, 1955.
6. > —Fazies und Mikrofauna der Gesteine der Bayerischen Alpen. Leiden 1955.
7. HÖRNES R. —Geologie von Samothraki. *Denkschr. d. Wiener Akad. d. Wiss.* 3, 1874. Mit Karte 1: 100.000.
8. JARANOFF D. —Contribution à l'étude géologique et morphologique de la région de Dédeagac et de l'île de Samotrace. *Geologica Balkanica*, 3, Part. I, p. 13—17. Sofia, 1938.
9. NEUMANN M. et BOULANGER D. —Le genre Fabiana. Répartition stratigraphique et Géographique en Aquitaine. *B. S. G. France* 6e ser. T. V., 1955.
10. SCHWEIGHAUSER J. —Mikropaläontologische und stratigraphische Untersuchungen im Paläocän und Eocän des Vicentin (Norditaliens). Bâsel, 1953.
11. UHLIG, V. —Über eine Mikrofauna, aus dem Alttertiär der westgali- zischen Karpaten. *Jahrb. K. K. Geol. Reichsanstalt* 36. I Heft. 1886.